

JURNALUL COMUNEI MOLDOVENEȘTI

Jurnal periodic al comunei Moldovenești

ISSN 2602-1846, ISSN-L 2602-1846

Rondel de Crăciun de Ioan Friciu

Sfântă Noapte de Crăciun,
Harul Domnului coboară
Peste noi și peste țară,
Peste orișice cătun.

Colindători cu gândul bun
Zic colindele pe- afară;
Sfântă Noapte de Crăciun,
Harul Domnului coboară.

Tot așa ca odinioară
Îi primim în zi de ajun
Cu colaci întinși pe sfoară,
După ritul cel străbun.

Sfântă Noapte de Crăciun!

**ÎN NUMELE CONSILIULUI LOCAL ȘI
AL PRIMĂRIEI COMUNEI
MOLDOVENEȘTI VĂ URĂM UN
CRĂCIUN FERICIT ȘI
UN AN NOU PLIN DE SUCCES!**

Mărginean Ioan,
Primar

Nagy László Jenő,
Viceprimar

Orele se scurg precum clipele, săptămânile precum zilele și realizăm că suntem în pragul celei mai frumoase sărbători din an: Crăciunul. Copiii privesc spre ziua de mâine cu ochii strălucind de entuziasmul așteptării, pe când noi adulții suntem pierduți în lumea preocupărilor. Pe la mijlocul lunii decembrie ne dăm seama cuprinși de oarecare disperare că sunt atât de aproape sărbătorile. Privim cu îngrijorare lista de cumpărături și ne gândim ce am putea cumpăra pentru a ne bucura copiii, soțul, soția, părinții, prietenii, deoarece lor vrem să le creăm un prilej de bucurie. În febra acestei dorințe de cadonire ne îndepărtăm de sentimentul real de a evalua lucrurile sau valoarea faptelor noastre.

Oare se vor bucura de un pulovăr, o mașinuță, o eșarfă sau un ursuleț de pluș? Compensează oare acele minute irosite din cursul anului? Înlocuiesc oare acele clipe când nu ocolim subiectul ci comunicăm cu cel de lângă noi, citim și următoarea poveste, ne facem planuri împreună și toate astea fiindcă nu ne grăbim nicăieri?

Într-adevăr ei au nevoie doar de atenția noastră, încurajare, afecțiune, nevoia de a da mâna cu tine pentru a simți căldura prieteniei, câteva cuvinte de indemn. Fie ca această sărbătoare să ne aducă compasiune, prețuirea semenilor noștri. Să ne dorim cu ardoare și să ne bucurăm de cea ce avem, e al nostru, deoarece nu știm ce ne rezervă ziua de mâine. Acum în aceste clipe avem și mai mare nevoie unul de celălalt. În lumina bradului împodobit să ne gândim la toți cei dragi nouă, familia noastră. Să ne gândim și la acei oameni, care se confruntă cu greutățile vieții și să nu uităm o clipă nici de cei care nu mai pot fi printre noi.

Sfânta Sărbătoare a Crăciunului să reverse asupra sufletelor și caselor dumneavoastră, liniște și armonie, iar în Noul An să aveți reușite depline în tot ceea ce vă propuneți!

Mărginean Ioan, primar

Arta populară, pod peste timp

Mulți dintre noi ne-am pus întrebarea cum se îmbrăcau strămoșii noștri?, atunci când nu existau magazine pentru haine, nu era industrie de prelucrare a firelor, nici măcar unelte necesare pentru acestea. Cei mai în vârstă decât noi își aduc aminte cu nostalgie cum îi ajutau pe bunicii lor la unele dintre aceste îndeletniciri. Oamenii aveau nevoie de piesele de îmbrăcăminte, de țesături pentru împodobitul locuinței, de lucruri pentru păstrarea și transportul alimentelor, cum erau sacii și desagi. Toate acestea erau făcute din plante cum sunt cânepa și bumbacul și din părul animalelor, cum este lâna de oaie, uneori părul de capră.

Și totuși vom zice: cum prelucrau din aceste materiale prime. Cânepa după ce era cultivată, era dusă la "topit" la marginea apelor curgătoare. După o săptămână era scoasă la uscat pe iarbă, apoi dusă acasă pentru "melițat", adică bătută pentru a se putea transforma în fuioare. Iarna, erau dărcite cu piepteni și pregătite pentru tors din care rezulta apoi firul de cânepă. Instrumentele pentru toate aceste operațiuni se făceau tot acasă de bărbații mai pricepuți, din lemn, de la furcă până la războiul de țesut. Astfel, femeile reușeau

să țasă din cânepă, bumbac sau lână toate cele necesare pentru casă de la haine la cearșafuri, fețe de perne, fețe de masă, ștergere, traiste până la lipidee și covoare.

Din mâna femeii ieșeau adevărate opere de artă deoarece fetele de mici erau învățate să și pregătească lada de zestre. Toate doreau să se mărite și astfel, cu dragostea în suflet își făceau lucrurile necesare, împodobindu-le cât mai frumos cu elemente din viața lor: soarele, stelele, florile, apele, animalele. Era o adevărată școală ce se învăța acasă de la mamă la fiică, dar mai ales la șezători unde participau cu entuziasm. În lungile nopți de iarnă aproape tot satul era prezent, de la cei mai mici care sfărâmau porumbul și depănau gheme, la fetele mai mari care învățau torsul, țesutul, cusutul până la persoanele în vârstă care transmiteau pe lângă această artă și multe alte obiceiuri cum este jocul și cântecul popular obiceiuri care însoțeau toate evenimentele importante din viața lor.

Deși toate acestea par doar amintiri și par să se stingă, totuși în inima multora dintre noi mai stăruie acea dorință strămoșească de a pute participa la o șezătoare, de a cunoaște și a reînvia aceste obiceiuri care au ocupat o mare parte din viața celor din trecut.

Rășinariu Felicia

Bucuria de a crea

Consider că cel mai de preț organ al corpului omenesc sunt ochii, deoarece datorită acestora primim cele mai multe informații. Primul contact al omului cu tot ce îl înconjoară este contactul vizual.

În viața noastră are un rol important impresia vizuală și faptul că amintirile trebuie păstrate într-un fel sau altul. Modernizarea pas cu pas al tehnologiei ne-a fost de mare ajutor oferindu-ne această posibilitate prin aparatul de fotografiat. Putem păstra câteva clipe pentru o veșnicie, pentru noi înșine sau generațiilor următoare.

Pe mine personal mă leagă amintiri deosebite de tot ceea ce înseamnă fotografiat, în primul rând întâlnirea cu soția mea care avea un mic aparat de fotografiat, excursiile făcute

împreună, acele minunate fotografii care erau adevărate surprize după developare. Așteptam cu nerăbdare să deschidem plicul care ascundea cele mai frumoase amintiri. Această eră a vieții noastre avea vraja ei aparte. După logodna noastră am cumpărat un aparat de fotografiat mai modern care ne-a însoțit și în luna de miere, participând la imortalizarea a sute de clipe, amintiri plăcute. Fiecare poză are povestea ei pe care astăzi o spunem cu drag copiilor noștri sau prietenilor. Am schimbat acel aparat cu unul mai nou și atunci am văzut diferența dintre pozele făcute cu un telefon, un aparat compact sau unul profesional.

În paralel cu toate acestea a intervenit o mare schimbare în viața noastră. În primul rând nașterea fiului nostru, apoi nașterea fiicei noastre. A trebuit să plecăm din căminul nostru spre "necunoscut", mutându-ne la Turda unde trebuia să-mi urmez noul loc de muncă. Totul în jurul nostru era străin, nou și această perioadă de acomodare a adus fotografiatul pe planul doi. Doar soția mea făcea poze copiilor noștri. În 2013 ne-am mutat în Moldovenești și s-a născut și fiul nostru mai mic. Aici am imortal-

izat acele evenimente la care participau copiii noștri. Primăvara anului 2018 a adus "marea schimbare" când am hotărât să-mi realizez visul copilăriei. Fiind totdeauna fascinat de zbor, am cumpărat o dronă.

Inițial m-a îndemnat bucuria zborului, frumusețea aparte al depărtării de sol. Pozele făcute cu ajutorul dronei am vrut să le păstrez doar pentru mine. Deoarece drona s-a dovedit a nu face față cerințelor ivite pe parcurs, următoarea a fost una compactă mai modernă care ne-a însoțit și în călătoriile noastre de peste hotare.

în Serbia

Cu ajutorul acestei drone am realizat primul meu video despre Comuna Moldovenești care acum are peste zece mii de vizualizări. Privind cu ochii internetului nu este un număr foarte mare dar raportat la numărul comunității țintă mi se pare un număr mare. Atunci mi-am dat seama că filmulețele, pozele realizate cu drona au un cerc mare de interes. Locurile cunoscute sunt privite dintr-un alt punct de vedere mai neobișnuit, din aer.

Pentru mine filmarea este o recreere. Ne-

fiind încă profesionist în realizarea unui video, mi-am dat seama cât de mare este totuși impactul acesteia în societate.

În 2019 suferind o mare pierdere în urma decesului tatălui meu, mi-am dat seama de faptul că viața zboară cu repeziciune. Copiii cresc, iar momentele frumoase, amintirile, zâmbetul unui om drag, nu lasă urme doar atunci când sunt eternizate. Mi-am dat seama că aceasta este o chemare, este menirea noastră și de atunci aparatul de fotografiat a devenit prietenul meu nedespărțit. Am înțeles că și fotografiatul este o artă. O poză poate ascunde sentimente, afecțiuni, asemeni unei picturi sau unui cântec. De atunci încerc să immortalizez aceste sentimente care sunt aici, ne înconjoară, doar trebuie să ne aplecăm la acel fir de iarbă, să ne apropiem de un trandafir și dacă privim atent în fiecare putem vedea o mică poveste, un sentiment ascuns. Dorința mea este să le pot transmite copiilor mei sentimentul de bucurie în a crea. Băiatul meu mai mare se descurcă cu aparatul de fotografiat și mă surprinde cu idei care și mie mi se par interesante.

Timpul liber mi-l ocupă cursurile on-line deoarece aș vrea să mă perfecționez la un nivel cât mai înalt pentru a-mi împlini visul, realizarea unui film documentar. Tema acestui film ar fi viața oamenilor de pe aceste meleaguri, obiceiurile lor, amintirile, tradițiile. Eu cred că aparatul foto sau video reprezintă o "unealtă" de nădejde în păstrarea tradițiilor. Anul trecut am realizat filmări și fotografii împreună cu soția mea ca voluntari. Participăm cu drag la orice eveniment cultural organizat în mica comunitate din care facem parte și noi acum: "The joy of creation – Bucuria de a crea!"

Zăgoni Attila, Moldovenești

Construirea capelei din Plăiești

Deoarece capelele sunt prevăzute de lege, este necesară construirea acestora în satele din comună.

În prezent s-au demarat lucrările de construcție în Plăiești și Moldovenești, iar pe viitor vor urma și celelalte sate. În Plăiești la adunarea sătească din 2016 au fost amintite trei locații

posibile pentru construcția capelei: cimitirul, curtea clădirii de lângă casa parohială sau clădirea școlii vechi. Cimitirul a fost exclus luându-se în considerare distanța, drumul neadecvat în caz de precipitații, etc.

A doua locație se află în proprietatea Bisericii Unitariene, nefiind domeniu public nu poate fi folosit ca atare. Clădirea școlii vechi s-a dovedit a fi locația potrivită. În trecut în urma începerii unor lucrări de renovare la această clădire, s-a constatat că construcția era într-o fază avansată de deteriorare, nemaiputând fi salvată doar demolată și reconstruită din temelii. Fiind în centrul satului este aproape de biserică și ușor accesibilă. La adunarea sătească a fost acceptată această locație.

Dacă totul decurge conform proiectului, construcția va fi finalizată în cursul anului viitor.

Valentini Attila, consilier

"Cristos se naște măriți-L, Cristos din ceruri întâmpinați-L, Cristos pe pământ înălțați-vă, cântați Domnului tot pământul. Și cu veselie laudați-L popoare, că s-a preamărit! (Catavasia 1 a nașterii lui Isus)"

Iubiți creștini,

Ne aflăm într-un timp binecuvântat de Dumnezeu, un timp de așteptare a mării sărbători a Crăciunului (advent).

În Sfintele Biserici, răsună cântările de laudă, aduse Pruncului ceresc, iar creștinii se pregătesc să-l primească pe Cel proorocit prin rugăciune, post și milostenie față de cei săraci, bolnavi și părăsiți, care îl închipuie pe Cel

Născut în ieslea Betleemului pentru noi și pentru a noastră mântuire.

Fiecare om trebuie să-și amintească acum, de bunătatea lui Dumnezeu, care L-a trimis în lumea aceasta păcătoasă și decăzută pe Fiul Său Cel Preaiubit (Mt. 3,17) "Să se nască/ și să crească/ să ne mântuiască." Creștinul autentic, văzând această bunătate și dragoste nemăsurată a lui Dumnezeu este îndemnat în conștiința sa, să fie mai bun cu semenul său, mai îngăduitor și mai iertător față de aproapele său "Bunătatea lui Dumnezeu ne îndeamnă la pocăință." (Rom. 2,4)

Așadar motivul principal de a ne apropia mai mult de Dumnezeu, este bunătatea Sa nemărginită. Așa cum relațiile dintre oameni se întăresc prin faptul că vorbesc unii cu ceilalți, stând aproape unii de ceilalți și bucurându-se împreună de realizările lor, tot așa este situația și în ce privește relația noastră cu Dumnezeu. Trebuie să ne facem timp în a-L căuta mai mult, a vorbi mai mult cu El în rugăciune, dar și a căuta mai mult chiar, împărtășirea și unirea cu El prin Sfânta Taină a Spovedaniei și Împărtășaniei, prin care ne facem "primitori de Dumnezeu" și îl facem să vină și să se așeze în noi, născându-se în trupurile și sufletele noastre.

Postul, de asemenea înseamnă pentru noi o formă de manifestare a iubirii noastre față de Dumnezeu, fiind o renunțare de bună voie a plăcerilor trupesti (mâncăruri de dulce și băuturi, precum plăceri ale simțurilor), în scopul cel bun al primenirii sufletului, pentru a ne apropia mai mult de Dumnezeu și a-L plăcea Lui.

"Pe dătătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu" (II Cor.9,7).

Ajutându-i pe cei săraci și arătându-le dragostea noastră ne apropiem de Dumnezeu și ne facem asemănători Celui ce a zis de sine: "Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, iar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul" (Mt. 8,20), El fiind Domnul Cel Milostiv cu adevărat, ce ne-a adus pe pământ darul mântuirii.

Căutându-i pe cei bolnavi, dăruindu-le din prisosul nostru, fie un cadou, o rugăciune, o vorbă de încurajare, ne asemănăm oarecum cu Fiul Preaiubit al Tatălui, care a vindecat pe cei bolnavi și a iertat pe cei păcătoși.

Iată așadar câteva gânduri, pe care împlin-

indu-le îi aducem un omagiu Celui "mititel și-nfășețel/în scutech de bumbăcel" (colind popular), care dorește "să se nască/ și să crească" în sufletele noastre ale tuturor, aducându-ne lumina, pacea și bucuria cerească.

Sărbători fericite și binecuvântate tuturor!

Preot paroh greco-catolic

Eugen Călin Mihășan

Gânduri de crăciun

Se apropie cu pași repezi și grăbiți marele praznic al Nașterii Domnului și se pune întrebarea, dragi creștini, de ce vin colindătorii pe la casele noastre în vremea de taină a Crăciunului?

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să precizăm că venirea unui Răscumpărător venirea unui Mântuitor pentru ridicarea omului din robia păcatului era așteptată de foarte multă vreme, de toate neamurile pământului.

Era normal ca atunci când s-a întâmplat venirea Lui, acest moment să fie marcat cum se cuvine. Și iată că unii l-au marcat, și când aceasta, mă refer la magii care au venit din depărtări pentru a l se închina și pentru a-l aduce daruri (aur, smirnă și tămâie), la păstorii care au venit și l s-au închinat și la îngerii care cântau: "Slavă între cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voie" (Luca 2, 14) și laudau pe Dumnezeu pe toții.

Dar un lucru foarte important este scris în Sfânta Scriptură, care sunt convins că s-a întâmplat întocmai. Păstorii au vestit Nașterea Mântuitorului: "Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor, de păstori" (Luca 2,18) și sunt încredințați că se și bucurau în același timp, dat fiind faptul că se născuse "Cel fără de-nceput/cum au spus prorocii." Cred că același lucru l-au făcut și magii când au ajuns la casele lor.

Magii, cât și păstorii, umplându-se de această mare bucurie, de această binecuvântată priveriște, nu puteau să țină ascunsă minunea Nașterii Mântuitorului, ci trebuia să o vestească și celorlalți. Această dorință de exprimare a bucuriei Nașterii Domnului se prelungește peste veacuri, mai ales dacă este făcută cu credință, plăcere și bucurie.

Și noi vestind Nașterea Domnului, prin cântec, prin colinde, suntem asemenea semănătorului care aruncă sămânța în pământ bun și aceasta aduce rod însutit.

Peste tot și pretutindeni se afirmă sentimentul solidarității tuturor de un neam și de o lege, așa precum minunat îl exprimă colinda:

”Din an în an sosesc mereu
La geam cu Moș Ajun
E ger cumplit, e drumul greu
Da-i obicei străbun
Aci cu strămoșii cânt în cor
Colindul Sfânt și bun
Tot moș era și-n vremea lor
Bătrânul, Moș Crăciun.”

Pruncul Iisus a venit să frângă păcatul, să aline durerea, să schimbe ura în dragoste și iubire, răul în bine și durerea în bucurie.

Dornici de pace și de viață liniștită, credincioșii, primesc în zilele Crăciunului pe colindători, care aduc pe ”Domnul păcii.”

”Astăzi seară de cu seară
A pornit vestea prin țară
Că Iisus se naște iară
Colindași cu traista plină
Aleargă fără hodină
Ca să ducă-n jos și în sus
Vestea pruncului Iisus.”

Pe lângă darul păcii și al iubirii pe care ni l-a adus Iisus, colindele noastre cuprind și cununa de virtuții care a împodobit și îmbărbătat sufletul poporului nostru.

Bunătatea și milostenia, nădejdea și omenia, iubirea de Dumnezeu și de oameni, spiritul de dreptate și dorul de libertate s-au împletit în colinde ca firul de borangic în costumul național.

Fiind încredințați că Dumnezeu Fiul, Mântuitorul nostru Iisus Hristos s-a născut, și noi trebuie să vestim acest lucru, an de an, din casă în casă.

Vă doresc ca sufletele tuturor, deopotrivă români, maghiari și alte naționalități conlocuitoare, să vă fie înveselite de colinde și bucuria veștilor sfinte să vă însoțească tot anul.

”Cu bucurie primiți-L

Hristos se naște măriți-L.”

Preot Paroh, Bocan Iuliu,

Parohia Ortodoxă Cornești, Filia Pietroasa

De Crăciun totul este posibil...

Crăciunul, cea mai frumoasă sărbătoare de iarnă, este în primul rând, sărbătoarea nașterii Domnului Iisus Hristos.

Crăciunul este credință, speranță, puterea de a dăru și de a primi dragoste! Înconjurați de familie și prieteni, să vă bucurați de glasurile colindătorilor și de dansul fulgilor de nea, să încercați să primiți spiritul Crăciunului și să-l păstrați, să vă însoțească pe parcursul vieții voastre.

Vă îndemn deci, să vă deschideți larg sufletele și să priviți cu speranță spre viitor, să vă amintiți de copilărie și să încercați să vă întoarceți la inocența ei; să acceptați și să apreciați atât lucrurile bune, cât și cele mai puțin bune; să priviți înapoi cu iertare, înainte cu speranță, în jos cu înțelegere, în sus cu Recunoștință.

Bucurați-vă cu toții de un Crăciun minunat, sărbători pline de căldură, lângă bradul împodobit, alături de cei dragi. Să aveți un an plin de iubire, înțelepciune, încredere, generozitate, bucurie, pace, sănătate și prosperitate, armonie și multă putere de muncă.

Sărbători fericite! La mulți ani!

Palfi Melinda Erika,

directoare- Școala Gimnazială Moldovenești

Gânduri și urări de Crăciun

Așa s-a pomenit în moși strămoși ca în serile de decembrie, nu numai Natura să se îmbrace în haină nouă ci și sufletele oamenilor.. Se apropie Crăciunul, ziua nașterii Domnului. În ceas de taină, în preajma acestei sfinte sărbători, călătorim pe drumul colindelor, apropiindu-ne cu mare bucurie de această sărbătoare ce aduce cu ea împlinire, lumină și speranță, curățenie sufletească și nemărginita iubire de oameni a mântuitorului Iisus.

Se apropie Crăciunul! E vremea colindelor, vremea bucuriei, când minunea Nașterii Mântuitorului cuprinde sufletele și le înnobilează. Este cea mai mare minune: într-un copil nou născut se ascunde Salvatorul lumii; veșnicia intră în timp. Cere de pomană natura omenească pentru ca noi să ne îmbogățim cu natura dumnezeiască. Să ne deschidem inimile pentru ca întregul mesaj al pruncului din Betleem să ajungă la noi și să ne îmbogățească existența! Să ne bucurăm de această sfântă sărbătoare și adevărata ei semnificație să ne însuflețească și să ne lumineze toată ființa!

Ce este bucuria Crăciunului? Este bucuria că Iisus Hristos s-a născut pentru mântuirea noastră, s-a întrupat pentru ca noi, oamenii, să cunoaștem Viața binecuvântată de Dumnezeu. Să primim odată cu colindătorii și lumina, pacea, iertarea și dăruirea, dragostea și împăcarea, speranța și viața. Iisus bate la ușa inimilor noastre. Să-i deschidem!. ”Deschide ușa, creștine...”

În murmurul tainic al colindelor de Crăciun, clasele Pregătitoare, I și a-II-a A, secția română ai Școlii Gimnaziale Moldovenești, urează ca sărbătorile de iarnă să reverse în gândurile tuturor lumină sfântă iar în suflet, tumult de căldură și iubire de semeni. Steaua de la Betleem să vă călăuzească viața și să vă lumineze calea. Minunatele zile ale Crăciunului, cu colindele și datinile strămoșești, să vă aducă bucurie alături de cei dragi.

Szász Tünde, învățăto

Școala Primară, Moldovenești

Iarna cea frumoasă!

Iarna a sosit

Noi ne-am înveselit
Și afară am pornit
Și în nea noi am sărit.

Iar în 6 decembrie
Ne curățăm ciuboșele
Seara vine un moșneag
Să ne pună bomboanele.

Pe 24 împodobim bradul
Noi sărbătorim Crăciunul
Moș Crăciun a sosit?

Da! Pe ușă! ”Bine ai venit!”

Iarna e frumoasă
Dar și friguroasă
Noi ne bucurăm
Și o respectăm
Cu tradiții din străbuni
Și obiceiuri de demult!

Oltean Alexia,

clasa a II-a, Școala Primară Bădeni

Moș crăciun

Anul acesta de Crăciun
Moș crăciun cel foarte bun
Va aduce jucării,
Pentru voi, iubiți iubiți copii.

Moș crăciun când va venii
Uite așa va rosti:

-Ho! Ho! Ho!

Dragi copii,

V-am adus multe jucării!

De ele să vă bucurați

Și să nu le stricați!

Copii vor fi fericiți

Și multe povești voi povesti.

Suciu Amalia Mihaela,

clasa a III-a, Școala Primară Bădeni

Gânduri de Crăciun

Crăciunul este sărbătoarea care ne unește familiile. Ei devin mai buni, mai iubitori și mai darnici. În fiecare an copii îl așteaptă pe Moș Crăciun. Copii cuminți dar și cei neastâmpărați îi scriu Moșului câte o scrisoare.

Crăciunul este sărbătoarea mea preferată și sunt sigură că este a tuturor copiilor.

Suciu Bianca Maria,

Școala Primară Bădeni

Seara de Ajun

Uite iarna a venit
Și afară este frig
Fulgii cad cu miile
Mari sunt bucuriile.

Eu la joacă am ieșit
Și cu sania am fugit
Când în sus când jos
Eu pe dealuri alerg voios.

Uite seara a venit
Toți copiii au fugit
E seara de ajun
Să-l aștepte pe Moș Crăciun.
Lapte, biscuiți i-au pus
La culcare toți s-au dus
Moșul a venit tiptil
Cu cadouri la copii.

*Fogarași Diana Alexandra,
clasa a III.-a, Școala Primară Bădeni*

Fulgi de nea

Fulgi de nea coboară lin
Peste casa noastră
”Și-mi șoptesc încetișor:
-Vino la fereastră!”
-Uite cum coboară lin,
Blând pe sănioară
Moșul drag, mult așteptat,
Chiar în prag de seară.
De ai fost cuminte, bun,
Daruri azi primești.
Nu uita că de Crăciun
Și tu... din tot ce ai...
Cu drag să dăruiești!

*Vereșmorteana Alexia-Andreea,
clasa a II.-a, Școala Primară Podeni*

Ajunul

Copiii au plecat la colindat
Cu sacoșele, pe înserat,
De la o poartă la cealaltă
Bucuroși de această seară.
Zâmbetele de pe buze
Le-aduc fericire multă
Și se adună lângă foc
Să se prindă într-un joc.
Părinții când i-au văzut
Au început să lăcrimeze,
Cadouri ei le-au dăruit
Bucurii să le ureze.

*Andrea Armando,
clasa a IV.-a, Școala Primară Moldovenești*

Seara de Crăciun

În Seara de Crăciun
Au venit colindători
La ferestre bătrânești
Cu colinde creștinești.

Cu colaci și mere roșii
I-au primit în prag bătrânii,
S-audă urarea sfântă
Ce i-ar bucura pe dâșii.

Au venit ca să colinde
Pe la casele creștine,
Să le-aducă bucurie
În anul care vine.

*Cu drag, Sergiu Luca,
clasa a IV.-a, Școala Primară Moldovenești*

Seara de Crăciun

Seara noi ne adunăm
Să mâncăm și să cântăm.
Mama face de mâncare
Rânduri, rânduri de sarmale.
La vecini noi colindăm
Și de bine le urăm.
Îi primim la noi în casă,
Musafiri doriți la masă.
Bradul îl împodobim
Și cadouri noi primim.
La Domnul ne rugăm,
Sănătate să avem.
Zarul, noroc să ne aducă,
Ca moșul să pătrundă
În căsuța sărăcuță.
Crăciun fericit!

*Rusan Ana,
clasa a IV.-a, Școala Primară Moldovenești*

Seara de Crăciun

Ce o seară minunată
Cu colinde fermecate.
O fetiță-ngândurată
Stă în pat pe înserate.
Moșul s-a gândit la ea,
Să-i aducă-n dar ceva,
Un urs mare, minunat,
Ca să și-l pună pe pat.
Fetița când s-a trezit
Fuga, fuga a fugit
Și sub brad ea a găsit,
Darul ce și l-a dorit.

*Șimon Andreea Maria,
clasa a IV.-a, Școala Primară Moldovenești*

